

in westersche aarde, zelfs in de aarde van een broeikas. En zoo de experimenten met deze laatsten eerder als eene botanische liefhebberij dan als eene ernstig bedoelde cultuurproef waren aan te merken, zoo 't eene uitzondering zou blijven dat tropische vruchten en gewassen in Nederland konden aangekweekt worden, men had daaraan volgens den volksdichter ook geen behoefte, aangezien de koloniale cultuurproducten bij scheepsladingen in het moederland werden aangevoerd. 't Was vader CATS, die in zijn *Ouderdom en Buyten-leven* zijne landgenooten er aan herinnerde:

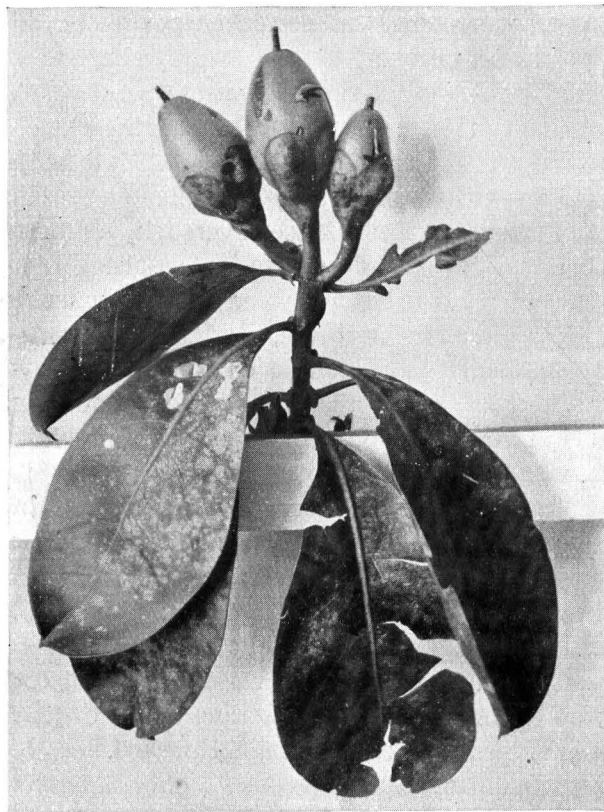
Daer is geen Koningkryck, dat alle vruchten baert.
Een yeder lant-begrijp dat heeft zijn eygen aert.
Het Indische rijck-gewas, de peper, foely, noten,
Wort hier gelyck het graen op solders uytgegoten;
Men pluckt hier geen caneel, geen ander edel kruijt,
Wij deelen 't evenwel met gansche schepen uyt.
Enz.

S. KALFF.

KORTE MEDEDEELINGEN.

Fagraea auriculata Jack. — Verleden jaar zag de Heer MALTE VON KÜHLEWEIN op een tocht door het noordelijk gedeelte van de afdeeling Bandjarnegara (Banjoemas), in het onderdistrikt Getas aan den kant van het oerbosch één exemplaar van een zeer opvallende plant. Eerst zag hij ze voor een boom aan, doch bij nader onderzoek bleek, dat ze op een anderen boom groeide, waarvan ze door het eigen dichte loofwerk van groote, dikke, donkergroene, glimmende bladeren de kruin aan het oog onttrok. Aan de einden van de twijgen stonden meestal twee à drie gesteelde vruchten in de oksels van het jongste bladpaar, rechtop. De vruchten waren zoo groot als een eendenei, en hadden ook ongeveer de kleur daarvan. Een foto van zoo'n vruchttak is hiernaast afgedrukt.

Deze *Fagraea auriculata* JACK, de „geoorde" genoemd naar de zijdelingsche, oorvormige uitwassen aan den voet van den bladsteel, heeft een groot verspreidingsgebied. De plant werd aangetroffen op Sumatra, Bangka en Belitoeng, Borneo, in de Philippijnen, en op Java en Bali, doch ze is blijkbaar zelden talrijk op een groeiplaats vertegenwoordigd. Inlandsche namen zijn er niet van bekend; de plant was den Inlanders, die de Heer VON KÜHLEWEIN mee had, onbekend. Ze groeit meestal epiphytisch, doch kan ook als in den bodem wortelenden heester of kleine boom optreden.

Vruchttak van *Fagraea auriculata* JACK.

Photo Von Kühlewein.

De wittige, trompetvormige bloemen bereiken een lengte van ongeveer 13 c.M., de vruchten worden bijna een decimeter lang, en hebben een eigenaardige kleur, welke ontstaat, doordat een groene laag van den vruchtwand door een kleurlooze, zeer kleverige, slijmige laag en door den eveneens kleurlozen, perkamentachtige buitenwand heenschijnt. De vrucht behoort tot de bessen; de tallooze zaadjes liggen in de tot een zachte massa geworden plaatvormige zaadlijsten, welke aan den top in tweeën gespleten en naar binnen omgekruld zijn.

J.B.